

MIMOSA

El cel, feixuc –un tendal baix de núvols,
fosc i bombat de pluja escorredissa.
El meu temps mort, reblert de dies núvols.
Tinc l'esperit fet de fràgil terrissa.

P'ró l'hora bruta ha canviat de sobte
en electricitat suau d'ocell.
I el ram de llum d'una mimosa em sobta
com un braç dret que et senya el gris serrell.

Llavina, Jordi. "Mimosa". La corda del gronxador. Palma: Moll, 2006